



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de maledicenti nequitia. ca. 29.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

& omnes carnis molestias superet, fide firmus, spei plenus, charitate feruidus, & ad bona tandem perueniat sempiterna; benedicatq; ei dominus ex Syon, qui fecit cælum & terram. Hic quippe benedicendi mos Apostoli. Apostoli.

Pauli epistolæ sic finiuntur, ut eis ad quos directæ sunt gratiam precentur & pacem, non huius mundi pacem vel gratiam, sed dei patris & domini nostri Iesu Christi & spūs sancti. Nihil ei deesse poterit, quem ubique dei gratia comitabitur. Qui autem linguam suam ad benedicendum assuefecerit, hic vere Christi seruus habebit, illorū in cælo copulandus consortio, quorum morem in terra fuerit æmulatus.

De maledicēdi neqtia. Cap. XXIX.

VT autem benedicendi studio diligentius incūbamus, opportunū videtur nunc scrutari, quantum mali maledicis & impuræ linguæ hominibus, .3. Reg. 1. positum sit. Semel enim cuius maledicta patienter pertulerat rex David, ultus est postea rex Salomon: & ille regem incessere ausus fuerat, capite mulctatus pœnas dedit, non ab eo hoc passus cui iniuriam intulerat, sed ab eo qui punire debuit alijs illatam, domino iubente: Principi populi tui non maledices. Exod. 22. .1. Cor. 6. Magis tamen pœna illa verenda est, de q̄ Apostolus ait, maledicos a regno dei excludendos cum fornicarijs & idolorum cultoribus. Qui autem inde repulsi sunt, eos ad inferos cruciari certum est, quoniam impij ac scelesti non solum bono summo priuantur, sed etiam supplicijs ascribuntur æternis, ita ut lingua nequam nulli perniciosior sit, quàm ipsi cuius est. Mordet alios maledicus, & semet maledictionis suæ telo conficit, similis viperæ illi, q̄ cū manū Pauli apostoli mordicus apprehendisset, nihil illum læsit, sed ipsa in ignem excussa & exusta perijt. Actu. 18. Perire non debuit dicet alijs, q̄ non læsit: sed ideo non læsit, q̄a deo prohibente lædere non potuit, perijt aut̄ quia lædere voluit, & mortē q̄ alteri inferre tentauit, iuste ipsa pertulit. Sic maledic⁹ dū oris sui pccitate alios offēdere cōcupiscit,

- licet non offendat, tanq̄ si offenderit, penas dabit. Vnde in lege scriptū est: Non solū qui percusserit, sed etiam qui maledixerit p̄ri suo vel matri, morte moriat̄. Et in alio loco: Non maledices (inquit) surdo, nec coram cæco pones offendiculum. Maledicit surdo, qui de absente obloquit̄. Cæcum offendit, qui opprimit incautum. Hinc etiam ait: Non eris criminator & susurro in populis. Denique adeo magnum vitium est maledicentia, vt probis honestisque viris interdicta sit cū maledico consuetudo, dicente ī Prouerbis Salomone: Remouea te os prauum, & detrahentū labia sint procul a te; De quibus Ieremias ait: Sagitta vulnerās lingua eorum. Vulnerāt em̄ & illos qui libenter in alios dicta auscultāt, & illos de quibus dicta sunt, si impatiente tulerint. Ipsi tñ qui detrahunt, multo magis sibi q̄ aliis nocent, domino per Osee prophetam succlamante ac dicente, Cadent in gladio principes eorum a furore linguæ suæ, id est, qui alios linguæ suæ petulantia peruertunt, ipsi cadent gladio diuini iudicii, de quo surgere ultra non poterunt, cum corruerint in interitum sempiternum. Quæris quare in prophetis & in psalmis leguntur maledictiones. Illæ quidem non ex odio execrantis, sed ex vaticinio futurum prædicentis editæ sunt, & cum sanctorum in scripturis maledicta, iudicis dei sententiæ sint nobis qui futurorum ignari sumus, maledicere nemini licet, nisi forte cum hæreticos impiis assertionibus ecclesiam perturbantes, apostolica autoritate deuouemus. Hoc egit Paulus, cum Galatis, quos docuerat, a pseudapostolis timeret, Vtinam (inquit) abscindantur, qui vos conturbant. Maledixit & Petrus Simoni mago, q̄ spiritus sancti donum venale putauit, pecuniam offerendo, vt miracula faciendi potestatem acciperet. Omnes itaque qui peruersi aliqua doctrina, rectæ religioni aduersant̄, quia deo iniuriam faciunt, sub anathemate censentur, vt pote diuersi ab ecclesia, & non Christi, sed satanæ membra facti, pro quibus tamen oramus, vt domino miserante errorem suum agnoscant, & conuertantur, & salui fiant. Atque ita eis etiam quorum impietatem maledicimus,
- Exod. 21.**
- Leuit. 19.**
- Prou. 4.**
- Ieremi. 9.**
- Osee. 7.**
- Quæstio.**
- Galat. 5.**
- Actu. 8.**

De charitate Liber VII. 525.

benedicere solemus, dum illos ab ignorantia tenebris ad lucem veritatis reuocari cupimus & precamur. Maledictio vero quae illis infertur, qui maledicendi non sunt, plerumque diaboli suggestionem fit. Et tunc quidem imitandus nobis erit Balaam ariolus, qui (vt in Numeris legitur) a Balach Moabitarum rege conductus, vt malediceret Israelitis. Et e contrario a domino iussus vt benediceret, maluit deo quam regi obtemperare, atque pro maledictione intulit benedictionem. Amalech deuorans interpretatur, eumque designat, qui deuorare animas hominum concupiscit. Sed qui Balaam est, deprehensus inimici dolis, magis quæret benedicendo obsequi deo, quam maledicendo diabolo. Qui enim obsequetur deo, merebitur premium, qui diabolo, supplicium.

Balaam:
Nume. 22.

De calumnia & detractione.

Cap. XXX.

Ad hæc, quoniam omnis offensa quam per lingue intemperantiam alicui irrogamus, maledictum dici potest, etiam ille qui conuitiatur, qui que famam carpit aliorum, non minus maledicus est, quam qui deuoratione aliquem damnat. Conuitiis autem contendere atque rixari, insanire est, dicente Salomone, Omnes stulti miscentur contumeliis. Et iterum, Labia stulti miscet se rixis, & os eius iurgia prouocat. Tales qui prope clementissimum dominum ad iracundiam prouocant, hisque per Sophoniam prophetam minatur dicens, Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. Propterea viuo ego dicit dominus exercituum, deus Israel, quia Moab & Sodoma erit, & filii Ammon quasi Gomorrha. Ad inferos ergo præcipites delabentur Sodoma & Gomorrhæ vrbium instar, quæ linguam a contumelia probroque non coercent. Nam hoc quoque illorum vitium est, quod tam impatientes ad ferendam contumeliam sint, quam auidi ad inferendam. Gaudent insilire dorsis aliorum, suo autem velut in do-

Prou. 20.

Soph. 2.